

Omeniti še moramo, da se je zavoljo 11 vsled upora trto-ušnej komisiji zaprtih kmetov (eden ima doma ženo, 8 otrok in 80letno mater in očeta) državne poslance prositi, naj se takoj do cesarja obrnejo, da bodo za čas preiskave domov spuščeni, ker je silno veliko dela. G. dr. Vošnjak je obečal, takoj vse storiti, kar je mogoče. S 3kratnim burnim živijo na cesarja bilo je zborovanje skončano.

Zvečer so vrli domoljubi gostom iz Štajerske in Kranjske, zlasti iz Krškega in Ljubljane, od koder je bil urednik „Slov. Naroda“, g. Železnikar, navzoč, priredili lepo veselico s petjem.

Vršile so se razne napitnice. Mnogo dopala je ona, katero je g. dr. Vošnjak spregovoril čestitima gospodoma župniku in kaplanu, dr. Radaj blagemu županu Sevniskemu in g. dr. Turnar iz Budimpešte navzočim gospam in gospodičnam.

Sevnico štejemo od sedaj med odlično narodne slovenske trge. Gornji grad, Mozirje, Brašlovce, Vransko, Zavec, št. Jurij, Šmarije, Središče, Veržej itd. dobijo novo narodno tovaršico, prijazno Sevnico. Živela slovenska Sevnica ob zelenej Savi!

Prisrčna hvala vsem domoljubom in domoljubkinjam, ki so pripomagali, da se je 4. občni zbor Slovenskega društva tako izborna lepo vršil.

Celjski lisjak je zopet nemiren.

Več časa se že nismo brigali za kozle celjskega lisjaka. Toda ker ga že toliko srbi, da ne da miru, treba mu počohati.

Dobro vemo, da ta list ni slovenski, ampak nemškutarski list, ki si prizadeva Slov. Gospodarja spodrinoti, če uže ne v žlici vode potopiti in uničiti. Vendar preslab je ta „lisjak“. Slovenci so ga spoznali ter ne marajo za njega. To ga pa jezi, da uže ne vé, kaj bi začel. Izmisli si naposled glavnega urednika Gospodarjevega napadati in če le mogoče od uredovanja odpraviti. Zato zbada, peha v njega, kder le more, časih prinese tudi debelo laž n. pr. ko ga je v Slivnico za župnika poslal, ali meni nič tebi nič iz Maribora prestavil. Zastonj.

Sedaj se pa še bolje potuhne, preobleče se v samo ljubezen, pobožnost in svetost ter začne Slovence in posebno duhovščino omilovati, da na takšnega Gospodarja poslušajo in ga vzdržujejo. No, uže vedo zakaj in celjski lisjak je zadnji, kateri jim ima tukaj nauk in svetov dajati. Lisjakova jeza, smešno potajevanje pa je najboljši dokaz, da je Gospodar prav uredovan, primerno časom, v katerih živimo, in ljudem, proti katerim teče narodna, cerkvena in verska borba.

Da se v teku mnogo let marsikatera pomota itd. vrine, temu se ne more nihče čuditi, kdor reč pozna. Kaj se pa na nasprotni strani napinja in svetu kot poštenost uže prav ostudno ponuja, to kažejo sledeči dogodki.

Celjski lisjak in njegov urednik, advokat celjske „šparkase“, znani velikonemški in liberalni piskač, g. dr. Glantschnigg; lovi uže več časa Gospodarjevega urednika, da bi ga pred celjsko sodnijo in porotnike spravil. Ta se ne boji sodnije, ampak tega, da bi ne prišel pred porotnike, ki so njegovi politični nasprotniki in sovražniki, liberalci, mogoče tudi freimaurerji. Da se človek takšnim ogiblje, to je naravno. Vendar je letos dr. Glantschnigg meseca januarja tako nesramno udrihal okolo sebe, da je urednik začel tožiti. Toda v preiskavi pokaže se sledeče: g. dr. Glantschnigg, celjski advokat, je pri sodnji izjavil, da je urednik Sevnško šulvereinsko šolo bil v Gradci pri deželnem odboru ali deželnem šolskem svetu zatožil ali ovadil, češ: otroci tam ne dobivajo poduka v kerščanskem nauku. Sodnija vpraša deželni šolski svet: je li to res? Deželni šolski svet pa odgovori, da to ni res, urednik Gospodarja ni nikoli kaj tje tožil ali ovadil. Tako je bil dr. Glantschnigggggggg, urednik lisjakov, pri sodnji na sramoto postavljen. Gospodarjev urednik pa je potem tožbo vzel nazaj rekoč, da se s človekom, ki zamore pri sodnji tako krive, neresnične, celo izmišljene reči v protokol dajati, kakor tukaj dr. Glantschnigg, neče tožiti.

Drugi dogodek. Mahrenberški notar Rudl, ima pisarja Lešnika. Ta toži Slov. Gospodarja zaradi nekega dopisa iz Mahrenberške okolice. Ker še tožba ni končana, prepoveduje postava o njej podrobneje poročati. Pisar Lešnik ali prav za prav njegov advokat dr. Glantschnigg izvesta, da je dopis poslal Remšniški č. g. župnik in ga takoj tožita. Ta otrese tožbo z neko „izjavo“, katero je v Mahrenbergu podpisal in se z njo s tožnikom spravil. Tota „izjava“ je potem prišla v nemško-liberalne liste n. pr. Tagespost, Deutsche Wacht, Marburger-Zeitung in v lisjaka. Povsod pa so doposiljavci ove „izjave“ nesramno in po krivici napadali glavnega urednika in očitali mu, da je on „tisti“, ki je župnika „izdal“. Doposiljavec „izjave“ Marburgerci, je stopil popolnem in brez vsega srama med lažnjivce in na ravnost rekel, da je glavni urednik pisarju Lešniku dopisnika naznanil. Marburgerca je bila po §§ 19. tiskovne postave prisiljena laž preklicati in resnico povedati, kako sta dr. Glantschnigg in Lešnik dopisnika izvedela, kar pa „lisjak“ popolnem prekriva! Zakaj? No, ker bi sicer po uredniku ne mogel udrihati.

Resnica je namreč ta: na ukaz celjske

okrožne sodnije morala je okrajna sodnija mariborska poklicati glavnega urednika kot pričo, in mu razložiti, da mora tako govoriti, kakor bi zamogel s prisego potrditi, to pa na dvojno vprašanje 1. je li Vam dopisnik znan? 2. če Vam je znan, je li Remšniški župnik? Uprasanec se brani in prosi, če sme tukaj molčati, se izpovedanju odtegniti, sploh ne odgovarjati? Sodnik reče, da ne, ampak da ima le reči: da ali ne! Ker je toraj bilo izpovedanje sodnijski zaukazano, je se moralo tudi po resnici izpovedati tako, kakor se pred živim Bogom zamore vsaki čas s prisego potrditi. Tako velevala poštenost, tako zahtevajo božje in človeške postave.

To vé in mora vedeti tudi advokat dr. Glantschnigg. Ako pa on resnico prekriva in psuje, kaže to, da je vse njegovo početje neumno, neopravičeno, njegova skrb za duhovnike in njihovo čast nekaj zelo smešnega, njegovo kričanje, da Gospodar mir kali, tako resnično, kakor njegova izjava pri sodnji, da je urednik šulvereinske šole pri deželnem šolskem svetu tožil, njegova trditev, da on duhovnikom čast skazuje, katera jim gre, tako ljubeznjiva kakor tedaj, ko je v lisjaku pisal, da so mešniki „umazanci“, katerim ne gre več rok „lizati“ dalje ko je brodil „o farškem“ gospodstvu v šoli itd. ter mešnike „oslom“ prispodabljal.

Oj lisjak! potajuj se kolikor hočeš, jamraj o „moralnosti“, poteguj se za mešnike, hvali svojega „dekana“ (?), ti si in ostaneš lisjak. Za vsako dlako te najdemo. Ti ne bodeš Slovencem še manje pa duhovnikom naukov z uspehom dajal. Tvoje jeze in srda pa se Gospodar nič ne boji.

Desterniški.

Gospodarske stvari.

Puter pa poletna vročina.

Da tudi v poletni vročini puter slasten in okusen ostane, ravnaajo v severni Ameriki tako-le: Vzamejo v ta namen toliko soli, kolikor je morejo $2\frac{1}{2}$ litra vode raztopiti, pride-nejo 63 gramov solitarja in 250 gramov bele-ga sladkorja.

Vse to se zavre, pene se sproti posnemajo in poslednjič se vse vkup razhladi. Puter, kateri se ima vložiti, mora biti dober, črsteven in trden, dobro pregnjeten in osoljen.

Narejajo se iz njega po pol kilogramov težki svalki, ki se dobro v tanko pa snažno platno zaviti v glinast lonec položijo in potek-nejo tako, da se ne pomučkajo med seboj.

Na tako v lonce potaknjeni puter se od popisane solne juhe toliko nalije, da je vse prek in prek z vodo pokrito in vrhoma se še

lonce z glinastim pokrovom ali pa s kamneno ploščo dobro zavezne.

Gori popisane solne juhe se mora pa ne-kaj hraniti da se je more, kedar je treba, vedno nekaj doljiti. Tako si hranujejo praktični se-verní Amerikanci o vročih poletnih časih svoj puter.

Kako pomagati, če svinje na šenu vzboliijo.

Prva skrb je, da se bolenim prascem prav prozračen hlev preskrbi, in da se vsaka žival vsaki dan dva do trikrat z mrzlo vodo iz škro-pilnice čez in čez polije. Ako je voda za ko-panje v bližini, je dobro vanjo zaganjati, da se cele ure v nji kopljejo in hladijo, kar jim dobro dene. Navadni vsakdanji krmi se vsak-dan na žival za oreh debel kos lesenega oglja stolče pa ne v prah zmane, kar živali rade jedó. Zmesnina iz $\frac{1}{2}$ grama karbolne kisline in 25 gramov vode, ki se potem bolenim živalim vbrizgne, je imela že mnogokrat naj boljše na-sledke. Če se je to za pravega časa zgodilo, je bolezen brez škode minila.

Kako muhe pregnati.

Prav zanesljiv pomoček silno nadležne muhe iz sob, kuhinj itd. pregnati, so plitve posodice, v ktere se je nekoliko lavorikovega olja nalilo. Te posodice se postavijo v sobo in duri in okna odprejo in muhe skozi nje po-begnejo. V kuhinji in jednih shrambah je dobro vso lesovino s tem oljem pomazati. Pravijo, da vse muhe pred tem oljem pobegnejo.

Sejmi. 18. avgusta Podsreda, Kostrivnica Devica Marija v puščavi, 19. avgusta Gradec, Lembah, Sevnica, Obrež pri Ptuji, Mozirje, Vo-zenica, Straden, Strass.

Dopisi.

Iz Pišec. (Habsburško svečanost) smo tudi tukaj mogoče slovesno obhajali. Uže v nedeljo 1. jul. vihrale so z zvonika velike bandere: cesarska, štajerska in slovenska. V ponedeljek 2. jul. zbralo se je veliko ljudstva ob 9. uri k sv. meši, ker so č. g. župnik bili dan poprej s prižnice razložili pomen sveča-nosti. Po dokončanej službi božji se je podala mladež v lepo okinčano šolsko poslopje, kder je nadučitelj g. Kokot kaj lepo govoril o vla-darjih iz Habsburške hiše in zlasti omenjal vesele in žalostne dogodke iz slavnega vladanja sedanjega cesarja. Ko je toraj rekel: želimo, da bi naš presvitli cesar še mnogo let krepko in srečno vladali, ter iz srca recimo: Bog ohrani našega dobrega cesarja in vso njegovo preuzvi-šeno rodbino, vskliknejo vsi učenci navdušeno: živijo, živijo, živijo! Potem so zapeli cesarsko pesem in prejeli vsak knjižico; Habsburški rod.